

[Núm. 32 | Juny 2008 | Preu 3,50 euros]

EL FAR

Revista d'El Far d'Empordà

Benvinguts!!

Hi havia una vegada, en un petit i bonic poble de l'Alt Empordà, un grup de joves que es va reunir per formar una associació. Volien donar més vida al seu poble i crear germanor entre els seus habitants. S'anomena Atalaia.

Van decidir, per aconseguir els seus objectius, fer una revista i algunes activitats de les quals la gent se'n pogués sentir orgullosa o, si més no, n'estigués contenta. A cada Festa Major, d'estiu i d'hivern, feien una nova revista la qual tenia força èxit i feia partícips a molts veïns del municipi. La gent enviava i donava articles als joves amb la finalitat de publicar-los a cada nou número. Així van anar passant els anys i es van fer revistes i més revistes fins que es va arribar a la número 32, moment en el qual van decidir escriure la seva petita història per tal d'informar al poble que, un cop més, la revista s'editava per entretenir-los una estona, per ensenyar els seus articles a la resta de veïns, per mostrar, potser, alguna fotografia seva i, qui sap si potser per trobar algun gran escriptor encara no descobert?

Doncs aquí la teniu: Farus número trenta-dos.

Gràcies als que ens heu enviat articles, gràcies als que ens heu passat fotografies, gràcies als que participeu en les activitats del poble, gràcies als que ens heu donat suport econòmic, gràcies als editors i, en definitiva, gràcies als que ens heu ajudat a assolir el projecte!

Bona Festa Major!

Amb el suport de:

Portada: www.fotosaeries.com

Maquetació: Impremta Pagès

Imprimeix: Impremta Pagès

Contraportada: Esther Jofre

Edita: Associació Juvenil Atalaia

Ajuntament del
Far d'Empordà

Generalitat de Catalunya
Secretaria General
de Joventut

Diputació de Girona

3 farus

Agenda el Far Actiu

Com cada any iniciem la temporada tardor hivern amb la gran festa de Sant Martí amb un programa ben animat... música ben animada, bicicletada popular, sardanes, xocolatada, etc.

Durant les festes de Nadal com és tradicional la comissió de festes va organitzar les Quines amb grans obsequis.

Vàrem rebre l'agradable visita de SS.MM. Els Reis d'Orient que varen deixar regals per a tothom.

Amb el fred del mes de Febrer vàrem fer la Festa de Carnestoltes amb una gran desfilada pels carrers del nostre poble, grans i petits amb les seves disfresses donaven color a la festa.

Com anys anteriors el Casino Menestral Figuerenc va celebrar la Festa del Folk al Centre Cívic del nostre poble amb gran èxit de públic.

Amb un toc de sorpresa al mes de març vàrem rebre l'agradable visita del circ que es va instal·lar en el camp de futbol del poble, grans i petits varen gaudir de l'espectacle sempre entranyable del circ.

I només ens cal recordar que continuen les classes de gimnàstica i aeròbic en el Centre Cívic.

Ens trobem a la Festa de Juny. Arreveure!!

FESTA D'ESTIU

2 0 0 8

El Far d'Empordà

6, 7 i 8 de juny

Hola amics,

Ja tornem a tenir la nostra festa d'estiu aquí. Enguany la celebrarem els dies 6, 7 i 8 de juny.

Començarem la gresca ben equipats el divendres a la nit gaudint d'un autèntic concert de rock. I esperem no anar a dormir gaire tard perquè el dissabte al matí ens hem de trobar tots per anar a fer la caminada pels camins del nostre poble. A la tarda els petits estaran ben entretinguts amb una gimcana ben divertida mentre els pares i no pares podran jugar un mític partit de futbol: casats contra solters. I per si no en teniu prou al vespre tots podrem gaudir de la música de l'orquestra Maravella. L'endemà al matí se celebrarà l'ofici solemne i tot seguit tots els que ho vulguin podran anar a dinar al centre cívic celebrant l'homenatge a la Vellesa. Per acabar gaudirem d'un fantàstic concert i del bal de fi de festa.

Esperem que tots plegats pugem gaudir d'una gran festa!

EL FAR ACTIU

FESTIA D'ESTIU

2008

Programa d'actes

DIVENDRES DIA 6

NIT, a les 11, al Centre Cívic, **CONCERT de ROCK**, a càrrec de **DARK BEDROOM i NARCÍS PERICH**
i la Caravana de la Bona Sort.

DISSABTE DIA 7

MATÍ, a les 10, **MARXA A PEU** pels camins del poble.

Sortida i arribada al Centre Cívic.

TARDA, a les 4 **GIMCANA** pels carrers del poble. Concentració a la plaça de l'església.

A les 5, **PARTIT DE FUTBOL**, casats contra solters.

NIT, a les 11, al Centre Cívic, **ANIMAT BALL**.

DIUMENGE DIA 8

MATÍ, a les 12, **OFICI SOLEMNE** amb acompanyament d'orquestra.

Seguidament, dues **SARDANES** a la plaça Major.

MIGDIA, a les 2, al Centre Cívic,

DINAR HOMENATGE A LA GENT GRAN.

Seguidament **SARDANES** a la plaça Genís Subirós.

TARDA, a les 6 **CONCERT** i seguidament **BALL DE FI DE FESTA**

Tots els actes seran a càrrec de l'orquestra internacional:

MARAVELLA

L'ajuntament informa

S'ha aprovat provisionalment el Projecte del conjunt de modificacions puntuals del Pla General d'ordenació Urbana del Far d'Empordà, amb el qual i, d'entre altres, destaquen:

- Una ampliació de sòl urbanitzable al nord-est del municipi d'uns 24.000 m² aproximadament, d'aquest sector se n'obté una zona d'equipaments.
- Un canvi d'ubicació de l'estació depuradora per tal d'allunyar-la del nucli urbà.
- La protecció del sector dels "Estanyes".
- Un canvi de classificació d'un solar de titularitat municipal amb la voluntat de poder-lo destinar a Hotel d'Entitats i Casal de la Gent Gran.
- Etc.

Han començat les obres d'adequació a la normativa vigent del futur local polivalent, fins ara només Centre Cívic, per tal d'adequar-lo no només a la legislació vigent sinó també a les necessitats del poble.

També cal destacar que una vegada acabades les obres d'urbanització, ja s'ha obert l'últim tram del carrer Fonolledes que permet la connexió de l'urbanització (U.A. 1) amb el carrer de l'Oiva.

I per acabar el capítol d'obres, fer esment a la signatura d'un conveni amb la Direcció General d'Arquitectura i Paisatge per endegar les obres de rehabilitació de la "Fectora" recentment adquirida per l'ajuntament al Bisbat de Girona. Des d'aquí l'ajuntament vol reconèixer l'ajut i col·laboració prestada per Mossèn Jaume Pratdesaba que ha mediat per fer possible aquesta transacció a favor del poble del Far d'Empordà.

S'han aprovat els Plans de Protecció Civil municipals els quals en aquest moment estan en procés d'homologació per part de la Direcció General de Protecció Civil. Els plans de protecció civil són eines de planificació que estableixen el funcionament i l'organització dels recursos humans i materials per millorar la resposta davant d'emergències o risc greu. En el cas del Far d'Empordà s'han elaborat i aprovat el Pla de Protecció Civil municipal i el seu manual bàsic, i com a plans especials tenim l'INUNCAT (inundacions), el TRANSCAT (transport de mercaderies perilloses per carretera o via fèrria), el SSMCAT (emergències sísmiques) i per últim el NEUCAT (nevades).

Per últim fer-vos avinent que properament veureu pels carrers del nostre poble una furgoneta amb l'escut municipal ja que s'ha adquirit aquest vehicle destinat a l'àrea de serveis municipals.

Concert homenatge a les compositores de música per a cobla

8 de Març. Sala Albéniz del Casal del poble de Tiana.

Quan una persona al nostre país comença a interessar-se per la música, el primer que constata és que els noms de referència són en general masculins. Masculins són els noms que figuren a les partitures, masculins els noms que figuren als programes dels concerts, i masculins els noms que dirigeixen les cobles i les orquestres.

Normalment aquest fet no sembla sorprendre gaire. Fins fa relativament poc es creia que la dona no podia ser compositora, que la seva natura la feia inepta per aconseguir l'especulació matemàtica i lògica que suposa tota creació musical. L'accés al coneixement a través de la formació i de l'estudi generalitzat ha permès a la dona d'aquest segle entrar de ple també en la composició musical.

El segle XX és el segle de les dones. Quan un historiador del segle XXXVII faci un estudi de la història, probablement anomenarà al segle XX, el segle de les dones. És la primera vegada en la història del món, en què les dones han arribat on han arribat, i s'han obert les portes a la ciència, a la literatura, a la pintura i evidentment també a la música.

De totes maneres, la història de la música clàssica occidental està plena de noms femenins, la major part dels quals s'han oblidat injustament. Es parla de més de 4.000 dones compositores catalogades, des dels temps medievals fins a les compositores actuals, de les quals quasi ningú en coneix res. Moltes pertanyien a famílies de músics i molt sovint es casaven amb un altre músic. No es guanyaven la vida com a compositores, sinó com a instrumentistes o cantants, en el millor dels casos.

La dona gairebé mai ha ocupat cap lloc de rellevància dins el món intel·lectual, però els estudis demostren que hem tingut i tenim compositores que escriuen simfonies, oratoris, òperes, quartets... i sardanes i música per a cobla.

La interpretació viva, constant i ininterrompuda d'obres musicals encara està reservada als homes i, només de manera extraordinària i excepcional, trobem obres d'autores i compositores als programes i cartells de les sales de concerts. Aquest és el cas del concert homenatge a les compositores de música per a cobla, realitzat el passat dia 8 de març, dia internacional de la dona, i després de quatre edicions, al poble de Tiana. És una iniciativa de la qual és necessari fer-se ressò ja que ofereix una oportunitat única de poder mostrar i sentir la feina de la dona com a compositora de música per a cobla.

És força lamentable que en ple segle XXI s'hagi de celebrar encara un dia, solament un dia, dedicat a les dones. I sap greu també, que en el món sardanista es dediquin tan pocs dies a les compositores. La normalitat i la igualtat també en aquest terreny arribarà quan no calgui parlar de dones compositores sinó, simplement de composició musical.

Maria Company i Coll

Escolteu les vaques, mestres són en religió

Cal que ens fixem en les vaques. ¿Per què tenen una panxa tan grossa i un braguer tan gros? Perquè saben que són vaques i volen ser vaques. Això les fa sabies i dignes de ser imitades.

Les vaques també van a l'escola. No acostumen a asseures en pupitres. Tenen per sostre el cel blau. Les muntanyes que hi ha sobre Setcases poden servir d'aules. Tot just està sortint el sol i elles ja estan fent classe. Fan estudi sobre les herbes. Coneixen les que són bones i les que són dolentes. Les bones, se les embutxaquen totes, i quan estan cansades d'embutxacar, s'asseuen per repassar-les totes.

Quan surt el sol, no es planten a córrer. S'han fet amigues del sol. A la que surt, giren els seus ulls grossos i rodons. El miren. Hi estan familiaritzades, amb ell.

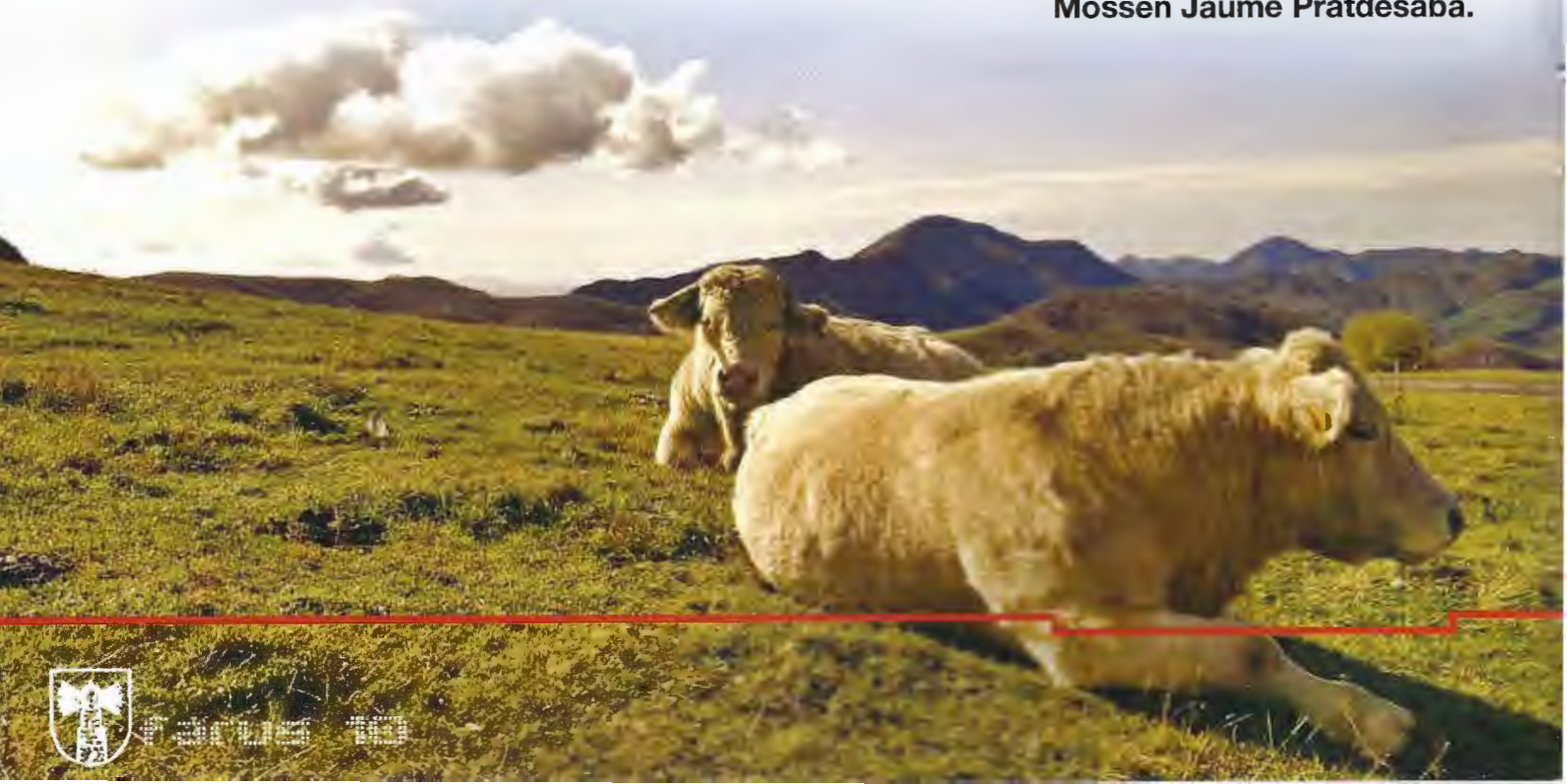
Les vaques passen el dia amb un radocasset penjat al coll. És l'esquilla inventada per algun fill d'Adam i Eva. La seva música es complau. També es complauen tot escoltant el cant dels grills i la tonada de l'aigua sobre la pica.

La vaca viu amb íntim contacte amb la naturalesa. Poc enveja els nostres camins asfaltats i el fum de les nostres fàbriques.

¿Què més diré de les vaques? Doncs, que saben fer relax, ben apartades del soroll de les ciutats i perdent-se cap a la part més llunyana de la muntanya. Els esquirois que hi ha allà les han sentit parlar i han entès el seu llenguatge, dient: "Astoreu-vos, esquirois, de la libertat que s'hi respira aquí". Com surten flors per tot arreu i com creixen... quins tèxtils tan fins i quins colors! Ara que l'hivern se n'ha anat... per tot arreu corren rierols d'aigua. Hi ha humitat. L'humus de la terra és aliment per a totes les plantes.

Ahir l'hivern ho volia controlar tot. Ens lliga a els peus a tots. Ni els rius podien córrer. Avui la primavera ho ha posat tot en moviment, i nosaltres, les vaques, no fem més que repicar de mans quan veiem passar la vida.

Mossèn Jaume Pratdesaba.

Al cel hi tinc tres estrelles

Al cel hi tinc tres estrelles,
amb un nom a cada una d'elles.
Totes són ben diferents,
doncs en realitat no s'hi assemblen gens.

Quan arriba la nit
i el cel està ennuvolat
no me les deixa veure,
però sé que sempre les tinc al meu costat.

Sé que em protegeixen,
sé que em donen sort.
Sé que no em traeixen,
sé que em donen suport.

Una d'elles és molt bona en mates,
l'altra en naturals,
la que queda ho és en història,
doncs les tres són molt especials.

Sé que no les veuré sempre,
però també sé que mai les oblidaré.
I encara que estiguem a 1000 Km. de distància,
sé que en la meva memòria les duré.

Perquè la nit sempre arriba,
perquè l'amistat és eterna.
Perquè són les meves amigues,
perquè ho diu aquest poema.

Aquest poema ens el va fer una amiga meva, la Cora, i ens el va fer a dues amigues meves i a mi.
Espero que us hagi agradat, ja que a nosaltres ens va agradar molt.

Helena Terradas Aguilar

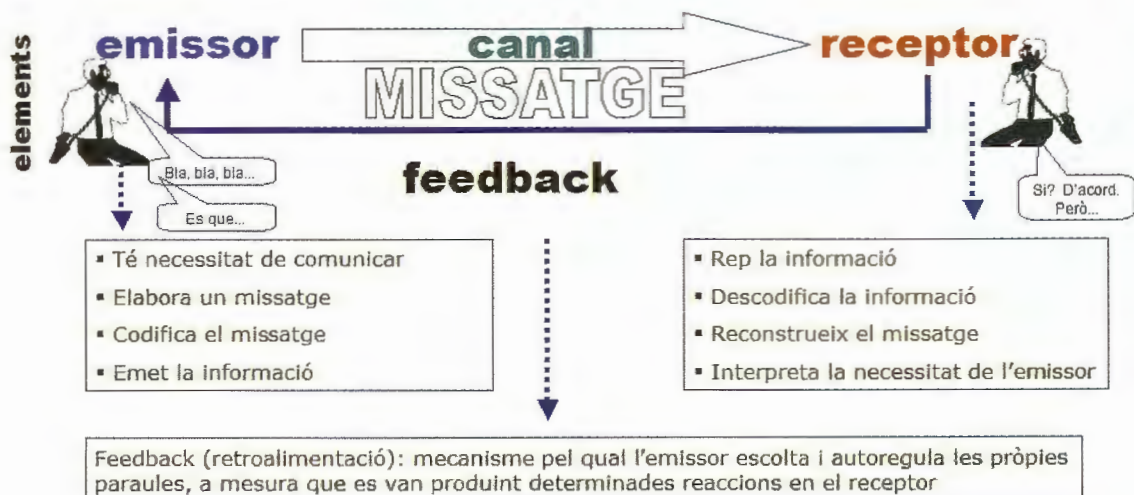
La comunicació

La comunicació és un dels aspectes més influents, importants i complexos de la conducta de les persones, i és la base de totes les relacions humanes.

L'activitat quotidiana de qualsevol persona, com element social, està plena d'accions en què la comunicació és imprescindible.

Els aspectes verbals i no verbals de la comunicació són bàsics, tant dins el nucli familiar com en qualsevol activitat laboral, educativa o social. Necessitem comunicar-nos tant en la relació amb persones externes

(clients, pacients, usuaris, alumnes, professionals) com amb els membres del nostre entorn (familiars, amics, companys, col·laboradors o clients interns).

En el procés de comunicació intervenen cinc elements: tres de principals (missatge, emissor, i receptor) i dos que els interrelacionen (canal i feedback)

La raó d'ésser de la comunicació comença en el missatge, que un element emissor vol transmetre a un element receptor, a través d'un canal de comunicació (veu, escrit, imatges, signes, etc.). El primer element codifica el missatge (amb paraules, timbre i to de veu) perquè sigui entenedor per al seu destinatari. En el mateix moment, aquest el descodifica i allora retorna informació a l'emissor, també codificada, en forma d'assentiment, observacions, monosíl·labs, sons, etc., que permeten interpretar el nivell de comprensió del missatge. És el que s'anomena "feedback" o retroalimentació. En funció de si notem que el receptor ens està entenent seguirem endavant amb el missatge o insistirem més buscant fórmules més comprensibles.

El missatge, en el seu viatge a través del canal de comunicació, té "ugues", interferències, silencis; cal

tenir en compte doncs, que allò que interpreta el receptor mai no és el 100% del que volia comunicar l'emissor.

Quan parlem de canal de comunicació, no ens referim només a l'element físic o tècnic (cable telefònic, ones, televisió), sinó a les diferents formes de llenguatge, entre les quals tenim aquestes:

o Llenguatge verbal (paraules, claredat, to, timbre, seguretat)

o Llenguatge no verbal (posició del cos, expressió facial, gestual, les mans, els ulls parlen per sí sols)

o Aparència física personal (vestuari, higiene, imatge, olor)

o Elements físics de l'espai on ens trobem (conservació, mobiliari, espais, decoració, il·luminació, confort)

Segons el psicòleg Albert Mehrabian, un 55% de l'efecte total d'un missatge s'aconsegueix amb la comunicació no verbal, enfront al 38% de l'aspecte vocal (entonació, to de veu) i només un 7% de l'específicament verbal (paraules).

Uns exemples d'això els tenim en una sèrie de gestos universals i el significat que transmeten:

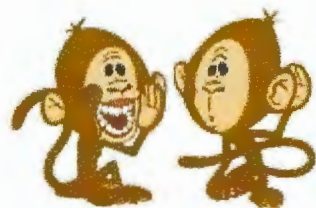
Rascar-se el nas.....	desconcert
Aixecar les espatlles	indiferència
Picar l'ullet.....	complicitat
Cop al front	oblit
Moure el cap endavant.....	assentiment, afirmació
Moure el cap lateralment.....	negació
Somriure	alegria, simpatia
Badallar.....	avorriment, desinterès
Dit polze alçat.....	d'acord, felicitació

Alguns d'aquests poden tenir significats diferents, fins i tot contraposats, segon en que es produeixen:

Arquejar les celles.....	incredulitat, sorpresa o interès
Arrufar les celles	empipament o mal de cap
Creuar els braços	protecció, fred, o empipament
Obrir molt els ulls.....	sorpresa o pànic
Plorar	tristesa, desconsol, però també es pot plorar d'alegria com a resultat d'un acte còmic

Fer un cercle amb el dit polze i l'índex, als països anglosaxons equival al "OK", en canvi a França i Espanya representa el valor zero, al Japó fa referència als diners i en alguns països mediterranis és un símbol d'homosexualitat.

Si el que escolta s'aguanta la barbeta amb el dit polze i l'índex amunt cap el nas, indica actitud crítica amb el missatge.

Per tant, hem de tenir molta cura de tots aquests aspectes, que són essencials per aconseguir que el missatge que nosaltres volem transmetre arribi en condicions òptimes perquè el receptor el percebi tal com nosaltres pretenem.

Però en qualsevol cas hem de vetllar per mantenir un bon nivell de comunicació amb el nostre entorn, perquè els principals problemes i fracassos apareixen quan falla la comunicació.

Josep M. Company

Més poemes

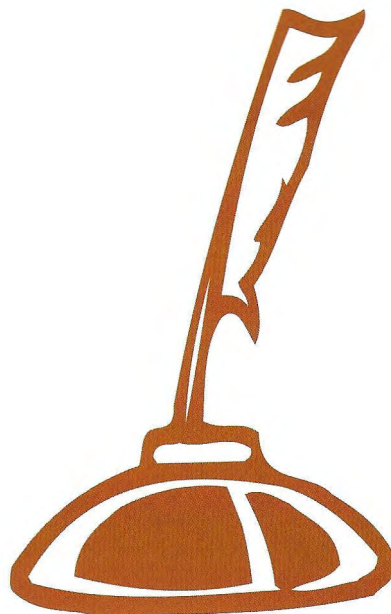
Com en la revista anterior, el meu article torna a tractar de poemes però, per aquest número, he decidit posar-ne dos escrits per mi. Espero que us agradin i fins la propera!

Sentir-se: (23/08/07)

Com un pintor...
per pintar tota una paret
amb un pinzell finet
i gairebé sense pintura.

Com un escriptor...
sense inspiració,
amb ganes de plorar
i sense ploma.

Com un músic...
sense cançons,
i amb guitarra
sense cordes.

Naturalment girada. (21/04/08)

Has pogut descobrir mai el tacte com de vellut del cel,
l'esponjositat dels núvols o l'aspresa dels estels?
Has pogut tastar un raig de llum de lluna, amb el seu gust de mel
o de llum de sol, amb el gust àcid de les taronges?
Has pogut olorar l'olor fresca d'una gota d'aigua en caure de la pluja
o l'olor rara del vent en passar ràpid vora teu?
No t'ha ensenyat mai ningú a veure el so del tro en la tempesta
o a veure el cant del gall anunciant el nou dia?

No m'ha quedat clar si ets tu que no en saps
o jo que tinc els sentits girats.

Laura Berja

Carnestoltes 2008

ELS PAÏSOS D'EN TINTÍN

P3 i P4

ELS INDIS

P5 i 1r.

ELS EGIPCIS

2n. i 3r.

ELS INQUES

4t., 5è i 6è

ELS XINESOS

Hem anat fins al veïnat
de l'Oliva fent una rua i
l'AMPA ens ha preparat
llet amb colacao i unes
galletes.

ARA ARRIBA
EN CARNESTOLTES

Sant Jordi a l'escola

Drac, no em fas cap por...

Triem un conte a la parada de l'AMPA

Preparem la rosa per la mare

Com cada any a l'escola hem celebrat St. Jordi, una diada especial en què hem realitzat un munt de tallers hem pogut gaudir d'una tarda de contes ben vuida amb a Be Be vení. Aquests són alguns apunts dels trets mes destacables d'aquesta jornada:

Les colònies escolars

16,17 i 18 d'abril a PALAU de STA. MARIA DE PALAUTORDERA

Fem galletones i ens les menjarem a l'escola

Tres dies de convivència i aprenentatge en un entorn natural... i amb pluja!

Hem volat amb globus

La Jornada Cultural d'enguany l'hem dedicat al centenari de l'HERGÉ, autor de les aventures d'en TINTÍN. Durant tot l'any hem treballat els diferents personatges que va crear aquest autor i tot el seu món. Seguint aquest fil conductor, el divendres 25 d'abril tota la ZER ens vàrem aplegar a Vilabertran per tal de celebrar els Jocs Florals i dedicar tot un dia a fer diversos tallers. Entre les moltes activitats que es varen programar destacava la pujada en globus, el planetari pels més petits, el concert de músiques d'arreu el món que va tenir lloc dins l'església de Sta. Maria o la xerrada d'en Joan Manel Soldevilla, expert tintinaire. La Jornada Cultural és un motiu per tal de trobar-nos més de 220 alumnes i 40 professors que compartim un mateix projecte educatiu a la ZER.

La junta de l'AMPA

“El millor mitjà per fer bons els nens és fer-los feliços”

Oscar Wilde (1854-1900), literat irlandès

Des de l'AMPA d'El Far d'Empordà, també hem volgut participar en la tasca d'ajudar a fer més feliços els nostres fills i les nostres filles.

D'una banda, hem col·laborat –de diverses maneres– en moltes de les activitats que han viscut els nens i les nenes seguint les tradicions populars: la castanyada, el caga tió, el carnestoltes amb la nostra entranyable Vella Quaresma!, i Sant Jordi (llibres i roses).

D'altra banda, la Quina i el sorteig de les paneres de Nadal, ens han permès obtenir beneficis per subvencionar una part de les excursions i de les Colònies. Tot això, ho fem cada any i intentem millorar a partir de l'experiència viscuda.

Per això, aquesta vegada, volem remarcar dos fets molt concrets perquè ens sembla que el resultat obtingut mereix aquesta consideració.

Comencem pels nens i per les nenes ...

Aquest curs 2007-2008, l'extraescolar que ha tingut més èxit ha estat la de Dibuix i Pintura. Aquest any –per realitzar l' activitat– hem comptat amb una pintora artística: l'Anna Maria Constanseu. Ella i les seves col·laboradores han sabut captar l'interès dels nens i les nenes –amb un ampli ventall d'edats: de P4 fins a quart–, els han organitzat en grups i han treballat cada divendres de 5 a 7 de la tarda amb uns resultats excel·lents.

... i acabem pels pares i les mares (amb criatures incloses!) A banda d'organitzar algunes xerrades d'interès i d'un grapat de bones intencions que pretenem que quallin en una mena d'Escola de Pares, el més interessant va ser la Trobada de Pares, al final del curs 2006-2007. El mes de juny passat (ja fa un any!) vam proposar una sortida com a cloenda del curs: l'ascensió a Santa Magdalena i un pícnic a la Salut de Terrades. A banda de passar-nos-ho molt bé, va servir com a pretext per trobar-nos fora de l'àmbit escolar i per crear un espai de comunicació menys atafegat. I és que ...

“En el fons, són les relacions amb les persones allò que
dóna sentit a la vida.”

Humboldt (1767-1835), polític prusià

La Junta de l'AMPA

Picnic fi de curs 2006-2007 La Salut de Terrades

Aniversaris literaris

Totes les cultures reivindiquen els seus artistes amb el pretext de celebrar l'aniversari de naixement, de publicació d'una obra o de mort, tant se val!

La cultura catalana també difon els seus valors literaris aprofitant els aniversaris, però ja se sap que alguns autors tenen més sort que d'altres, el seu nom pren més volada (potser perquè venen més?) i, d'alguna manera, eclipsen la resta. Fixeu-vos-hi: tothom sap –o ha sentit parlar– que estem celebrant l'any Rodoreda, però ... i el nostre rei En Jaume? (sí, Jaume I el Conqueridor!), i els poetes contemporanis Agustí Bartra, Maria Mercè Marçal o Joan Brossa? Com que l'espai és limitat, només he seleccionat algunes de les commemoracions més rodones, però n'hi ha més: ara fa cinc anys van morir Terenci Moix i Miquel Martí i Pol; en fa quinze, Vicent Andrés Estellés; Salvador Espriu va néixer fa noranta-cinc anys; i així, podríem anar buscant aniversaris diversos.

Encara que sigui un tòpic, no deixa de ser cert que la millor manera de recordar un literat és llegint-lo. Per això, m'he permès fer una tria molt personal i encara més breu d'algun dels pensaments d'aquests escriptors. Es tracta d'un mosaic divers: curiós, reivindicatiu, reflexiu, esperançat, fins i tot... quotidià. I és que, com deia Meredith (i recull Rodoreda a l'inici de *La plaça del Diamant*), **My dear, these things are life.**

Ara fa 800 anys del naixement de Jaume I, el rei que va escriure la seva pròpia crònica: la Crònica de Jaume I, també anomenada *Llibre dels feyts*. De les quatre grans cròniques catalanes, la seva va ser la primera: entre el 1240 i el 1274, Jaume I la va inspirar i la va dictar a alguns homes de lletres que la van escriure materialment sota la vigilància i direcció del monarca.

Jaume I, el Conqueridor narra els fets més importants de la seva vida i es mostra alhora ferm i sensible, poderós i compassiu: al costat de les batalles per conquerir València i Mallorca, hi ha episodis biogràfics tan entranyables com el que explica que quan una oreneta va fer niu a la tenda del rei, el monarca va decidir no aixecar el campament fins que l'orenetta abandonés el niu amb les seves cries; o aquesta altra sobre la seva concepció i el seu naixement– per cert, força accidentats!:

De la concepció i naixement del rei en Jaume

Ara contarem com fórem engendrats i de quina manera fou el nostre naixement. En primer lloc direm com ens engendraren. El nostre pare, el rei en Pere, no volia veure la nostra mare, la reina; i s'esdevingué que una vegada el rei nostre pare era a Llates, i la reina nostra mare, a Miravalls. I un ric-hom anomenat en Guillem d'Alcalà, anà a veure el rei, i tant li insistí que el va fer anar a Miravalls, on estava la reina, nostra mare. I aquella nit que ambdós estigueren junts a Miravalls volgué nostre Senyor que nós fóssem engendrats.

I quan la reina, nostra mare, se sentí prenyada, se'n tornà a Montpeller. I nostre Senyor volgué que s'esdevingués el nostre naixement en casa dels de Tornamira, la vespra de santa Maria Candelària. I, acabat de nàixer, la nostra mare ens féu portar a Santa Maria, i ens dugueren al braç. [...]

I quan ens tornaren a la casa de la nostra mare, ella s'alegrà molt d'aquests senyals que ens havien esdevingut. I manà fer dotze candeles, totes d'un pes i d'una grandària, i les féu encendre a la vegada, i en cadascuna posà el nom d'un apòstol, i prometé a nostre Senyor que nós tindríem per nom el de la que més duràs. I la de sant Jaume durà ben bé tres dits de través més que les altres. I per això, i per la gràcia de Déu, ens anomenen en Jaume.

I així, nós descendim de nostra mare i del rei en Pere, nostre pare. I sembla obra de Déu que, encara que el pacte fet pel nostre avi amb l'emperador Manuel no s'acomplís, el nostre pare, el rei en Pere, el dugués a bon termini, en casar-se amb la seua néta.

I temps després, mentre nós érem al bressol, algú ens tirà damunt, per una trapa, un còdol, i encara que caigué sobre el bressol, nostre Senyor no volgué que moríssem.

Llibre dels Fets de Jaume I. Barcelona: ed. Afers, 1995

Una curiositat: entre moltes altres coses, Jaume I va atorgar el títol de ciutat a Figueres i va donar-nos el mercat dels dijous i les Fires i festes de la Santa Creu!

Es compleix el **desè aniversari de la mort** de dos poetes: **Maria Mercè Marçal** (1952-1998) i **Joan Brossa** (1919-1998). Un poema de cadascun:

Divisa de Cau de llunes

A l'atzar agraeixo tres dons: haver nascut dona,
de classe baixa i nació oprimida.
I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel.

Maria Mercè Marçal

El temps

Aquest vers és el present.

El vers que heu llegit ja és el passat
-ja ha quedat enrere després de la lectura-
La resta del poema és el futur,
que existeix fora de la vostra
percepció.

Les paraules
són aquí, tant si les llegiu
com no. I cap poder terrestre
no ho pot modificar.

Joan Brossa

Celebrem també **el centenari del naixement d'Agustí Bartra** (1908-1982), excel·lent poeta a qui aprofitant l'avinentsa acaben de musicar-~~li~~ **alguns poemes**. Una mostra d'esperança:

El naufrag

Deixeu la porta oberta;
aquesta nit vindrà.
Poseu més llenya al foc,
llesqueu, llesqueu més pa.

Acabo amb Mercè Rodoreda, una de les figures més representatives de la nostra literatura. En **aquest any Rodoreda** es commemora **el centenari del seu naixement i el vint-i-cinquè aniversari de la seva mort** (Barcelona, 1908 - Girona, 1983).

Encara que podia haver seleccionat algun fragment de les seves novel·les més conegudes com *Cecília C.*, *La plaça del Diamant* o *Mirall trencat*, m'he estimat més reproduir un pensament molt rodoredià: una reflexió que ens pot servir per a la vida quotidiana:

De vegades crec que conèixer una persona és fàcil. En un gest, en una expressió, en una passa, en un cert to de veu, en una ganyota feta quan no cal, especialment en moments que la persona no es creu per ningú observada. Em sembla veure-hi raigs de llum potents i reveladors, la qual cosa, per a qui delera de fer grans descobertes psicològiques, és una felicitat a res no comparable. D'altres vegades crec que no hi ha res tan difícil; i més difícil encara que conèixer-se un mateix; i totes aquelles primeres i fugaces impressions que, d'inconscient a conscient passant per subconscient havien bastit un castell d'endevinalles amb la solució al castell, es desfan tan de pressa com un gelat al sol.

M.RODOREDA, *Clarisme*, n.26 1934

No puc evitar fer una referència a *La plaça del Diamant*, la novel·la de Rodoreda més traduïda i reeditada. Precisament, en motiu de la vint-i-sisena edició, l'any 1982 –un abans de morir– Mercè Rodoreda n'escriu el Pròleg des de la seva casa de Romanyà de la Selva.

Acaba amb aquestes paraules que la fan tan senzilla, tan propera, tan admirada:

"La plaça del Diamant és lluny de mi. Com si no fos jo qui l'hagués escrita. Molt lluny. En aquest moment, en el punt d'acabar aquest pròleg, em preocupa el meu jardí. Ja hi floreixen els prunus, rosa pàlid, i el petit arbre de Júpiter, rosa coral. S'aixeca la tramuntana i me'ls castigarà. Vaig a veure què passa amb el vent i les flors".

Tota una lliçó d'humilitat. O no?

Esther Renart Prat

Les feines amb la lluna

Mirant una revista, la Neus Pujol, va trobar aquest article que li va semblar interessant per compartir-lo amb nosaltres. Aquí el teniu:

Els fruiters i la lluna.

Tota operació (plantar, esporgar...) efectuada en lluna nova o quart creixent repercutirà en un major desenvolupament vegetatiu, retardant la producció de fruita. En canvi, si l'operació es fa en lluna vella o quart minvant, afavorirà la producció de fruita i promourà un menor desenvolupament vegetatiu.

Els esqueixos per obtenir nous arbres es plantaran en quart creixent, però les estagues les obtindrem en lluna plena.

La poda, si volem frenar el vigor o promoure l'entrada en producció, la realitzarem en lluna vella o millor en quart minvant, però si el que ens interessa és el seu desenvolupament vegetatiu, podarem en lluna nova.

L'hort i la lluna.

Les cols. Les sembrarem i trasplantarem en lluna vella. Si ho fem en lluna nova, creixeran ràpidament, però s'espigaran amb facilitat.

Les bledes. Les sembrarem en quart minvant. Si les hem de trasplantar es recomana fer-ho en lluna vella o en quart minvant.

L'enciam. Els sembrarem i trasplantarem en lluna vella, així obtindrem enciams més resistents a l'espigat.

Les carxofes. Les plantarem en lluna vella per obtenir carxofes amb millor mida.

Els alls. Els sembrarem en quart minvant, sinó pot ser que quan tomem a l'hort ens els trobem desenterrats.

Les cebes. Les sembrarem en quart minvant. Si les trasplantem en quart creixent, tindran millor aspecte i pes, però seran més picants. Si les trasplantem en quart minvant obtindrem plantes amb poca activitat vegetativa, però amb abundant floració. Si volem prolongar la seva conservació les recol·lectarem en dies secs de quart minvant.

Les patates. Les sembrarem i les recollirem a partir de la lluna vella durant el quart minvant.

Les tomateres. Les sembrarem i trasplantarem en quart creixent, sempre i quan ho fem en terra fèrtil. Si el terreny és pobre en matèria orgànica les trasplantarem en quart minvant. Pel que fa a la seva recol·lecció, si s'han de consumir aviat, el millor moment serà durant la lluna plena; si ho fem en lluna vella maduraran ràpidament. En canvi, si les collim en lluna nova maduraran lentament, encara que no tindran tan bon gust.

Les faves. Les sembrarem en lluna plena. Si les volem per menjar en verd les collirem en lluna plena, però si les volem per guardar les collirem en quart minvant. Si les collim en quart creixent, es conservaran pitjor, però es cuinaran amb més facilitat.

Les mongetes. Les sembrarem en lluna plena i les collirem com les faves; dependrà si les volem menjar en fresc o les volem per conservar.

Els cigrons. Els sembrarem en quart creixent o com a molt tard, en lluna plena i per a conservar-los millor i més temps els recol·lectarem en quart minvant.

Els farratges i la lluna.

Si recollim el farratge en verd per alimentar el bestiar, el tallarem en lluna plena, ja que es diu que en aquesta fase les plantes posseeixen un màxim nivell nutritiu.

Si el tallem per secar, amb lluna nova tindrà menys perill de fermentar, però si el tallem en lluna vella tindrà un color verd més intens.

La fusta i la lluna.

Si volem tenir fusta o canyes sanes i resistents durant molt temps, les tallarem en lluna plena o quart minvant. No obstant, hem de tenir en compte que els arbres de fulla perenne no mostren una resposta clara a les diferents fases lunars, tot i que s'aconsella tallar-los en quart minvant o en lluna nova.

Si volem llenya per al foc, l'hauem de tallar en quart creixent, ja que és el moment en què està més seca. La fusta tallada en lluna nova cremarà malament i es podrà amb facilitat.

El vi i la lluna.

La verema es farà en quart minvant i les bariques s'ompliran també en quart minvant. Si hem de trasbalsar vi o embotellar-lo, especialment si és jove, es farà en quart minvant, sinó pot ser que s'enterboleixi.

Els fems i la lluna.

Els fems el remourem sempre en lluna vella, d'aquesta manera quedarà esponjat, estructurat i farà menys mala olor. Si el removem en lluna nova o en quart creixent s'obtindrà un manoll de palla i excrements ressecs.

Neteja de dipòsits d'aigua i embassaments.

Si volem que l'aigua no es filtri per les parets, farem la neteja del dipòsit o embassament en lluna vella. D'aquesta manera es diu que el recipient queda hermètic. En lluna nova probablement apareixeran fuites d'aigua.

I fins aquí un breu recull de la tradició popular. Però, abans d'acomiar-nos ens veiem amb l'obligació de recordar aquella vella dita que diu: "l'home lluner, no fa paller".

Neus Pujol

L'arquitecte i enginyer Josep Oriol i Bernadet

El Far d'Empordà, 1811

Les Escaldes (Andorra), 1860

Tot i que Josep Oriol Bernadet nasqué al poble del Far tenim molt poques referències d'aquest il·lustre personatge alfarenc lligades al seu poble d'origen. Fill d'una família de senzills artesans, començà els seus estudis a l'edat de dinou anys. Oriol estudià Belles Arts i Ciències a l'escola de Llotja de la Junta de Comerç de Barcelona i assolí el títol d'Arquitecte per l'Acadèmia de San Fernando de Madrid, el 1833. Es doctorà en Ciències Exactes. Entre els molts càrrecs que ocupà durant la seva trajectòria professional, cal destacar la seva tasca com a director de l'Institut de Barcelona i fundador de la Càtedra de Dibuix Lineal a l'Escola de Llotja de Barcelona, la de director de Camins Veïnals, la d'agrimensor i la de catedràtic de Matemàtiques de la Real Sociedad de Amigos del País de Tarragona (1836).

Per la seva trajectòria professional ha estat considerat un personatge clau de l'arquitectura i l'urbanisme catalans de mitjans del segle XIX. Les seves activitats docents i científiques el situen en un lloc molt destacat entre les figures de la ciència i de la cultura del seu temps, en especial com a professor de la Junta de Comerç, de l'Institut d'Ensenyament Secundari, de l'Escola de Comerç i de l'Escola Industrial.

La intervenció d'aquest polifacètic arquitecte en la construcció de la fàbrica a vapor d'estampats de can Ricart projectada l'any 1853 li valgué el reconeixement a nivell professional. Es tractava d'un excel·lent conjunt de clara influència neoclàssica amb un ampli repertori d'innovació tècnica i compositiva al servei de les noves necessitats de la revolució industrial.

Oriol també fou molt prolífic en la seva vessant més pedagògica; publicà més d'una vintena d'obres sobre Aritmètica, Geometria, Matemàtiques, Àlgebra mercantil i Tenidoria de llibres i Dibuix lineal. Fundà la revista *Boletín de las Nobles Artes*, a partir de l'any 1846.

La seva tasca docent fou molt intensa i sempre va estar marcada per la inquietud pedagògica i didàctica i per aplicar la ciència al món del treball i de la producció industrial.

Oriol morí sobtadament als quaranta-nou anys. Fou enterrat al cementiri de Villeneuve de Fleuri i el 1863 les seves despulles es traslladaren a Catalunya.

Rosa Maria Moret

Un petit tomb per França, La regió del migdia-pirineus

Tolosa / Toulouse coneguda com a **Tolosa de Llenguadoc**, és la ciutat capital del departament de l'Alta Garona, capital històrica del Llenguadoc i de la regió del Migdia-Pirineus. El 2004 tenia una població de 431.700 habitants, és la segona ciutat d'Occitània després de Marsella (el quart municipi de França, després de París, Marsella i Lió). Travessada per la Garona i situada a mig camí entre l'oceà Atlàntic i el mar Mediterrani, és anomenada la Ciutat Rosa pel color que domina als edificis antics, fets de maó vist. És la capital de la indústria aeroespacial europea, ja que s'hi troben les oficines centrals de la companyia Airbus.

US RECOMANEM : www.cite-espace.com

"**La cité de l'espace**" proposa un **descobriments únic** del món espacial i astronòmic amb l'ajuda d'**originals suports per l'ensenyament**. Durant la visita grans i petits viuen una veritable experiència que els fa canviar la seva percepció de les ciències... Fins i tot et fa agafar vocació d'astronauta!

MOLT IMPRESSIONANT: **Viaducte de Millau** : www.tourisme-aveyron.com

El Viaducte de Millau és un pont atirantat multicable a l'autopista francesa A-75 (Clermont-Ferrand - Montpellier) que salva la vall del riu Tam a prop de la localitat de Millau. El viaducte cobreix una distància total de 2.460 m mitjançant 6 llums de 342 m i dos més de 204 m (els extrems). Amb la construcció d'aquesta estructura es van batre dos rècords del món:

1. La segona pila (comptant des de Clermont-Ferrand) és la pila més alta del món: 334 m.

1.1. La rasant de la carretera just a sobre del riu Tam (entre les piles 2 i 3) és la rasant de carretera situada a més altura respecte el terra: 270 m, lleugerament més alta que la del New River Gorge Bridge als Estats Units. De tota manera, cal tenir en compte que no és el rècord absolut en ponts ja que hi ha una passarel·la de vianants també als Estats Units, Royal Gorge bridge, amb una altura superior: 321 m.

2. www.roquefort.fr

Mundialment conegut, el Roquefort, rei dels formatges, s'afina a l'Aveyron, en els soterranis naturals de la comuna de Roquefort-sur-Soulzon. S'elabora a base de llet d'ovella crua, recollida en els departaments de l'Aveyron, del Tarn, Tarn-et-Garonne, Gard, Lozère, Hérault i Aude. La visita als soterranis de Roquefort es pot fer durant tot l'any.

Una visita plena d'aroma i de fer bons tastest... per qui li agradi, és clar!

I MOLTES COSES MÉS: www.midipyrenees.fr

Família Vinyoles-Jofre

Les millors fotos de la passada festa d'estiu

Divendres de Rock

La Marxa a peu.
Anem a Fortiàvell

Festa Infantil

EL MILLOR FUTBOL

FESTA DE L'ESPUMA

Havaneres a l'Oliva

Ser mare

Segur que a totes ens han dit alguna vegada: "Quan siguis mare ho entendràs!", oi? Doncs, a mi sí!!! I ara que m'hi trobo... potser una mica sí que en tenien de raó. Hi ha qui diu que des que et quedes embarassada ja tot ho sents diferent. El sentiment de mare durant l'embaràs no ho sé, potser no el vaig sentir tant com moltes revistes diuen. Portes algú dins teu, el notes, et fa sentir coses diferents... però fins que no tens a la teva criatureta no sents realment allò tan especial... penso jo. Ara, a partir d'aquest moment sí: és el millor que em podia passar!! I ja mai més faré res pensant només en mi.

El que passa és que canvien moltes coses però no per a malament com la societat ens vol fer creure:

- Pots sortir a menjar fora, d'excursió, de viatge... però ara acompanyat.
- No dorms tan bé com abans, però es pot suportar.
- Pateixes quan es troben malament però no en realitat no ho pots evitar perquè és necessari que es refredin, tinguin la varicel·la...
- La relació de parella també canvia però no és veritat allò que ja no tornarà a ser mai com abans.

En fi, que la maternitat et canvia però no et **destrossa la vida**. Ara, el cos... això ja és una altra cosa... Tot i que també **depèn de la naturalesa** de cadascú.

A mi em van regalar alguns llibres sobre el tema i us parlaré d'alguns d'ells: *Ara et toca a tu* de la Magda Carles, Editorial Columna, em va agradar en especial.

Justament el que t'explica és com posar-se a to després de l'embaràs. Et dóna solucions **pràctiques i fàcils** per alimentar-te bé i poder recuperar de forma racional la figura així com **exercicis** que et poden ajudar. T'explica els canvis que s'aniran produint al teu cos però d'una forma molt entenedora i realista.

També ens va agradar molt a casa *Oh céelos, mi mujer está embarazada* d'Antonio M. Asensio, Editorial Grado Cero [a] **positivo**. És un llibre que parla de l'embaràs però l'escriu

un home i va destinat al sexe masculí. Està escrit amb molt d'humor, et fa riure molt però també et fa pensar i entendre moltes coses. T'explica en primera persona com ha viscut els tres embarassos de la seva dona i és molt amè.

Per contra, ens varen regalar dos llibres més que no m'acaben de fer el pes: *Cuaderno de un padre novato* de Francisco Fernández – Beltrán, Editorial Paidós, i *Bésame mucho* de Carlos González, Editorial Temas de Hoy, Colecció Vivir Mejor. El primer planteja una situació molt catastròfica per a l'home, com si la vida només pogués canviar a pitjor un cop ets pare. I el segon, tot i l'èxit que ha tingut al ser l'antítesi de la Teoria del Dr. Estivill, a mi no em va agradar. Sembla com si els que no donen el pit, no dormen sempre amb el seu fill al mateix llit i no deixen de treballar per a dedicar-li les 24 hores del dia, no fossin bons pares. La contraportada del llibre diu que és una obra escrita en defensa dels fills però també dels pares que volen educar els fills amb amor, agafant-los molt en braços, acaronyant-los, dormint amb ells quan estan desconsolats... Crec que això és el que fan tots els pares en un moment o altre, apliquin el mètode que apliquin.

Finalment, però, també em van regalar un llibre que promet molt, tot i que encara no l'he posat en pràctica perquè la meua Abril encara és una mica petita i és *¡A Jugar!, Actividades para enseñar buenos hábitos a los niños* del Dr. Eduard Estivill i Yolanda Sáenz de Tejada.

El que recomano, des de la meua humil experiència com a mare primerenca, és guiar-se molt pel sentit comú, ser tu mateix i fer les coses amb convicció. Hem de gaudir molt de cada cosa, bona o dolenta, que vivim al costat dels nostres fills. I intentar educar-los com ens sembla que és millor. Segur que no ho farem al 100% bé, com diuen molts d'aquests manuals, però ho farem amb la millor de les intencions!!

Sara Bayés Quer

El Far que tu vols és possible

Retoc fotogràfic - Photoshop - Oriol Vinyoles

Bons veïns, millor barri, millor poble

La convivència és molt important en l'àmbit humà, en un poble, una ciutat, etc. També ho és el respecte entre tots i **especialment** cap a la gent gran, això últim cal recalcar-ho especialment, els nostres **pares, avis...** són els més oblidats i sovint poc respectats. Abans la societat tenia **especial** atenció a aquest segment de la població, eren font de coneixement per la seva **experiència, fruit dels anys viscuts**, com diu una dita africana " Veu més un vell assegut que un jove dret".

Si en un poble tens **bons veïns**, tot és molt agradable i saludable. Quan és al revés, hi ha casos en què es **pot convertir en un malson**. En un poble petit com el nostre, això pot passar ja que s'ha **engrandit molt** i hem rebut nous veïns de molts llocs diferents.

Dins el poble, en les **barriades**, **pot** passar exactament el mateix. El meu barri l'Oliva sempre ha estat un lloc molt **tranquil, silenciós i amb molta unió** per part de tots, especialment de la gent que porta molts **anys aquí**. **Amb això no vull dir** que els d'aquí haguem de ser millor que els nousvinguts, però **aquell respecte, tolerància, comprensió, ajuda desinteressada** entre veïns, evidentment s'ha perdut en gran part.

Quanta gent s'ha trobat al poble o a les ciutats de viure molts anys a casa seva i aparèixer de sobte nous veïns, gent amb altres costums, gens respectuosos, intolerants i haver de canviar de lloc de residència per ser impossible conviure amb els nousvinguts per problemes de soroll, música, brutícia, etc.

Per descomptat que a El Far d'Empordà no hem arribat a aquests extrems i espero que mai s'hi arribi.

Els agricultors que tot l'any treballen al camp quina alegria els hi deu fer que quan el sembrat és crescut vinguin els de la ciutat i no ciutat i el trepitgin, hi facin córrer els gossos, etc. Això també és falta de respecte i de convivència i aquesta situació que pot semblar esporàdica és molt freqüent.

A la ciutat, més que als pobles, l'evolució dels diferents estils de vida ha tingut per conseqüència l'augment del sentiment d'individualitat i la independència personal, que té

en l'altra cara l'augment de situacions d'aïllament, d'ncomunicació i l'aparició de la soledat no desitjada. Aquesta tendència social actual de remarcar allò que és individual ha anat en detriment de les xarxes de relacions familiars i veïnals tradicionals als barris, tant i tant importants en el passat.

El missatge que voldria donar és que cal que tots els ciutadans i ciutadanes adquirim un compromís compartit de promoure els valors de convivència i de respecte pel nostre poble i per a tots els seus habitants. Volem un poble tranquil, sense sorolls als nostres carrers i places, amb veïns respectuosos amb el descans dels altres. Volem uns parcs i uns carreres nets, sense papers ni deixalles ni excrements de gossos, on es faci un bon ús dels espais que són de tots. Volem també garantir la qualitat de la convivència entre ciutadans, sigui quina sigui la seva procedència, a través del consens, el diàleg i la integració al nostre poble dels nouvinguts.

Cal que tots participem activament al poble perquè amb l'esforç de tots, la bona voluntat i el civisme, estimarem el nostre municipi i farem el millor servei a El Far, casa de tots.

Estimo el meu poble, estimo el meu barri, estimo la seva gent i vull que aquest sentiment perduri en el temps i que siguem capaços de preservar les generacions futures, els valors de la convivència, bon veïnatge, ajuda i solidaritat entre tots i que tractem el poble com a casa nostra.

Carme Campmol

Llegim

Com a professora de llengua d'alumnes de 1r i 2n d'ESO he comprovat que llegeixen poc. I això personalment em preocupa. Els nois i noies d'avui en dia estan molt habituats a les noves tecnologies, en saben un munt d'ordinadors, tenen consoles, mp3, mp4, l'ipod... de tot... i tot ho saben fer anar. Però de llibres... de llibres en tenen més aviat pocs... i en llegeixen els justos: els que els obliguen a l'escola. A mi això em fa pena perquè es perden moltes coses si no llegeixen i, a més, la lectura els ajuda en moltes més coses de les que es pensen: aprenen vocabulari, ortografia, gramàtica, desenvolupen la seva imaginació i la seva creativitat... i tot això ho fan sense ser-ne conscients.

Últimament tant el Govern Espanyol com la Generalitat de Catalunya estan fent moltes campanyes per fomentar l'ús de la lectura. A les escoles ja ho apliquem, i em consta que hi pares que també insisteixen molt en els seus fills perquè llegeixin. Potser tots plegats hauríem de reflexionar i canviar de tàctica. Sigui quina sigui la nostra tasca, no la fem bé. Jo obligo als meus alumnes a llegir a classe. Les lectures les trio jo i potser hauria de mirar-me molt bé què els faig llegir. Seria bo que llegissin llibres que els "enganxessin" i ells sols ja pujarien al tren de la lectura.

Us en recomanaré alguns que he comprovat que els agraden molt... a veure si entre tots...

LA CINQUENA GRÀCIA DE COLLPELAT

Sebastià Sorribes

Simplement, exquisit! Ja us dic jo que és una història cuinada amb ingredients de qualitat: quilos de bon humor per a cargolar-se de riure, una colla d'amics amb ganes de gresca i una bona dosi d'emocions i aventures per a fer un plat ben sucós.

I és que als habitants de Collpelat se'ls ha presentat un problema dels grossos: resulta que l'estrella de l'equip de futbol ha fixat pel Manresà. I això és, naturalment, una desgràcia! En Cili i la seva colla faran mans i mànigues per trobar-hi una solució.

Però mentre intenten convèncer en Kenta perquè jugui a l'equip, descobriran que el pobre noi està ficat en un bon embolic. I que necessita ajuda.

Si voleu saber com se'n sortiran en Cili i els seus amics, si voleu vibrar en el partit del segle entre la Collpelatenca i el Manresà, si voleu viure una aventura divertidíssima, llegiu-vos el llibre.

LA COLLA DELS DEU

Joaquim Carbó

Un llibre divertidíssim, us ho dic de veritat. No us ha passat mai, que no podeu parar de riure? Que aneu caminant pel carrer, se us escapa una riallada i algú us mira com dient: "Aquesta no hi és tota"? Doncs encara ara ric recordant el pobre Joan Josep i el seu cocodril...

Resulta que a en Joan Josep, el protagonista d'aquesta història, li passa una cosa terrible: un bon dia es troba un cocodril enorme sota el llit, menjant-se les seves sabatilles. Aaaah! Jo em trobo una bèstia així i m'han de recollir a trossos! Quin esglai! Ja us podeu imaginar quin calvari passa... Truca al zoo, el visita un metge, l'aconsella un farmacèutic... I descobreix que pateix una malaltia del nostre temps anomenada Cocodril·litis.

Si voleu saber quina mena de símptomes té un cocodril·lític, correu a la biblioteca, agafeu aquest llibre i prepareu-vos a tenir un atac... Ei, però de riure!

EL DIARI SECRET DE LA SUSI - EL DIARI SECRET D'EN PAUL

Christine Nöstlinger

Primer de tot, vull deixar una cosa ben clara: jo no sóc una tafanera. Quan un diari és secret, no hi ha volta de full: és secret i NINGÚ no el pot llegir. Però és clar, quina culpa tinc jo que aquest diari l'hagin publicat i es pugui trobar fins i tot a les biblioteques? A més, tampoc no és culpa meva que estigui tan ben escrit! I, a sobre, és divertidíssim!

A més, aquest llibre té una sorpresa: si el gires al revés pots llegir un altre diari, el d'en Paul. I pots entendre moltes coses de les que has llegit en el diari de la Susi. I és que cadascú sempre té una versió diferent dels fets, oi? Us imagineu poder saber què pensen els altres d'una mateixa situació?

Bé, no us puc dir res més: us encantarà. Això sí, un consell: si escriviu un diari, tanqueu-lo amb pany i clau, no fos cas que algú se'l llegís i després el trobéssiu als aparadors de les llibreries!

APA, BONA LECTURA !!!

Cristina Bayés Quer

Vivir en el Far

Cristina Espadalé, una de las hijas de Eugenia y Miguel, mis vecinos, me pidió un texto para la revista FARUS en la que ella colabora.

Hace casi 6 años que somos vecinos d'El Far d'Empordà.

En el veïnat de L'Oliva se encuentra nuestra casa.

Una casa que formaba parte del pueblo desde mucho antes de nuestra llegada. Nosotros ya formamos parte de él a través de la casa.

Quizás hablaré demasiado de la casa pero, para mí, es la casa la que me ata al lugar, a este lugar. Lo que la casa era antes de que nosotros la viésemos y lo que hemos hecho que sea con nuestro cariño, nuestro trabajo y, sobre todo, con nuestra ilusión, hace que sea el sitio en el que más a gusto nos encontramos.

Algunos de los que me conocéis sabéis que soy arquitecta.

Gran parte de mi actividad profesional consiste en proyectar viviendas nuevas (colectivas e individuales) y lo hago con auténtica pasión. Pero, cuando decidimos buscar nuestra casa tuvimos muy claro que queríamos una casa de un pueblo, una casa con historia a la que sumar la nuestra, con años, con vecinos, con paredes medianeras, en un núcleo habitado, con cubiertas de teja, con un pequeño patio, con vistas abiertas...

Lo del pequeño patio era importante. Me gusta mucho la jardinería (responsable de ello es mi madre, una apasionada de todo tipo de plantas).

En este patio paso gran parte de mi tiempo libre: cuido de mis macetas, abono, trasplanto, podó, vigilo mis cactus.

Es falso que los cactus no requieran cuidados, mi vecina Montserrat también lo sabe. Algunos se hielan en invierno. Podría subirlos a la terraza que da al sur que está más protegida, pero son muchos y pesan tanto! También podría crear un pequeño invernadero provisional pero eso es difícil con los vientos que se desatan en esta tierra.

La tramontana nos hace pasar muchos días dentro de casa, se cuele por la chimenea y, sin salir de casa, no sólo se oye también se ve. Los árboles se balancean e incluso las farolas se mueven. Entonces me acurruco y sigo leyendo o viendo la tele, o cocino o arreglo un armario, o limpio una estantería, o ... encuentro tantas cosas que hacer en casa.

A Eugenio la tramontana le molesta más porque le gusta mucho pasear y el fuerte viento va en su contra.

Desde mi casa, en estos años, he visto como el pueblo crece, se renueva el alumbrado público, se hacen aceras y áreas con juegos infantiles; cómo la recogida de basura se hace selectiva y muchas cosas más.

Aunque no salgo mucho sigo atenta todos los cambios, pues me interesa todo lo de este lugar que es el mío, el lugar en el que está mi casa.

Aprovecho para mostraros algunas imágenes de un artista que me interesa, se llama

FELICE VARINI

Artista francés que utiliza un cierto tipo de anamorfismo para crear imágenes en habitaciones y en exteriores que adquieren una forma perfecta desde un punto de vista determinado.

ANAMORFOSIS:

Dibujo o pintura en que la figura se ve deformada o correcta según desde donde se mira. Una imagen regular, proyectada y luego trazada en un espacio se recompone únicamente desde el mismo punto de vista desde donde se proyectó, donde se ubica la cámara que la registra.

Elena Rojas

Parlem de plantes

ALEGRIA DE LA CASA

L'alegria de la casa, també anomenada popularment com miramelindo, miando o adomos, és una planta d'exterior, anual, herbàcia, molt cultivada en els nostres jardins. El seu nom botànic és IMPATIENS i hi ha moltíssimes varietats. Provenen de països subtropicals, Índia i Xina. Pertanyen a la família de les balsaminàcies.

El lloc ideal per tenir les alegries és a fora, entre sol i ombra, el reg ha de ser abundant a l'estiu, que és quan tenen més flors. El color de les flors és del blanc al vermell, passant per tot tipus de rosats i morats. Cal adobar-les sovint ja que així mantenen més la floració. Cal anar en compte amb la mosca blanca, ja que és una planta propensa a tenir-ne.

ANTURIUM

L'anturium és una planta que es cultiva a l'interior. Existeixen unes 500

varietats originàries la majoria d'elles de Colòmbia i de l'Amèrica tropical.

És de la família de les araceaceas. És una planta que vol molta llum de qualitat, però no sol directe. Necessita una temperatura mínima de 15°C i molta humitat. Cal adobar-la cada tres setmanes. La seva multiplicació es fa per divisió de mata passada la floració. S'ha de canviar de test i afegir torba per afavorir la floració. És possible tenir moltes floracions consecutives al llarg de l'any, per això també és necessari regar molt sovint, il·luminació de qualitat i adobs freqüents. La flor de l'anturium s'anomena bràctea i l'acompanya una inflorescència. Són unes espates que poden ser de color vermell, verd, rosa o blanc. Pot tenir atacs d'àfids.

VIOLETA AFRICANA

La violeta africana o Saintpaulia, que és el seu nom botànic pertany a la família de les gesneriàcies. No té res a veure amb les violetes europees, ja que aquesta va ser descoberta a Àfrica del sud, encara que va ser als Estats Units on van aconseguir cultivar-la per primera vegada a l'interior.

És una planta herbàcia de fulles carneses de forma arrodonida i oval de color verd fosc i envellutades. Les flors es troben en grups al mig de la planta. El color natural de les flors d'aquesta planta és el violeta fosc, encara que s'han aconseguit varietats liles, blanques, roses i blaves.

Vol una temperatura per sobre dels 15°C i una bona humitat. És molt sensible al fred i cal regar-la sense mullar les fulles. No sol tenir problemes de plagues ni malures. Cal adobar-la cada mes.

Concepció Saballs

Jeroglífics

Trobeu a les següents composicions

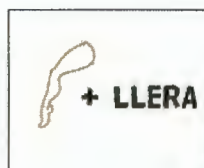
noms de pobles de l'Alt Empordà

1

2

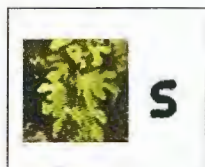
3

4

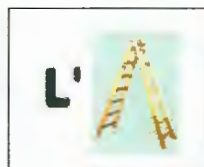
5

6

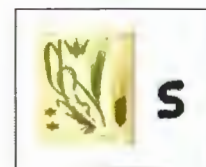
7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

Xavier Franco

11. Perlada
12. Pontós
13. Portbou
14. Vilajuïga
15. Riunors
16. Vilamacolum
17. Roses
18. Vilamallà
19. Vilafant
20. Vila-sacra

Solucions:
1. Bàscara
2. Cadaguès
3. Camallera
4. Cantallops
5. El Far d'Empordà
6. Figueres
7. Fortià
8. L'Escala
9. Llangà
10. Ordís

Espai de la revista Farus dedicat a les parides internàutiques.

L'acudit

Quatre amics es troben en una festa, després de 30 anys sense veure's.

Després de prendre's algunes copes, un d'ells decideix anar al lavabo.

Els que es queden comencen a parlar dels seus fills.

- El primer diu: El meu fill és el meu orgull. Va començar treballant com ajudant en una empresa. Va estudiar, es llicencià en Administració d'empreses i va anar pujant en l'empresa on avui és president. És tan ric que per l'aniversari del seu millor amic, li va regalar un Mercedes Kompessor Km 0.

- El segon diu: El meu fill també és un orgull per a mi. Va començar treballant com a venedor de passatges. Va estudiar per pilot comercial. Va anar a treballar en una gran empresa aèria. Va entrar de soci de l'empresa i avui és amo de la majoria d'accions. És tan ric que per l'aniversari del seu millor amic, li va regalar un Boeing 737-700.

- El tercer diu: Carai, felicitats!! Però el meu fill també és molt ric. Va estudiar Enginyeria. Va muntar una constructora i li va anar tan bé que es va fer milionari. Ell també li va regalar una cosa important al seu millor amic. Li va construir una casa de 1000 m2 especialment per a ell.

El tres es varen felicitar mútuament. En aquestes que arriba l'amic que estava al lavabo i pregunta: Què passa, que esteu tan contents?

- És que estem parlant de l'orgull que sentim pels nostres fills!! I el teu, a què es dedica??

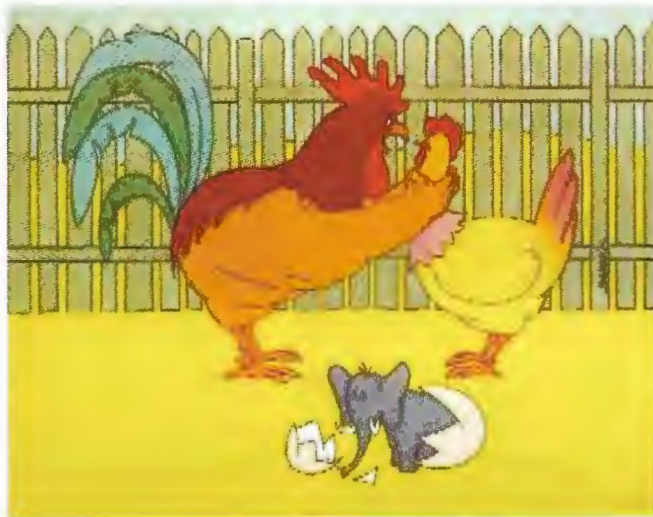
- El meu fill és Gay, i es guanya la vida ballant com a Stripper en una discoteca d'ambient.

- Els amics li varen contestar: Quina cagada, quin horror!! Quina decepció deus sentir...!!

- I ell va contestar: Per res! És el meu fill i l'estimo tal com és! A més a més té molta sort!! Mireu, fa poc va ser el seu aniversari, i els seus 3 xicots li varen regalar, un Mercedes Kompessor km 0, una casa de 1.000 m2, i un Boeing 737-700!!!

Les vinyetes

www.AreaGratis.cjb.net

Escuela de Terroristas
de Afganistan

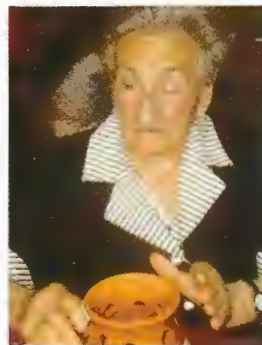
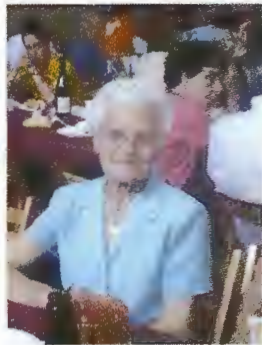
Jordi Company

Imatges de la Festa de la Gent Gran

2007

Moviments demogràfics

Arnau Güibas Tubert
nascut el 6 de gener de 2008

Izan López Zapata
nascut el 27 d'octubre de 2007

BATEIGS

Ian Chavarria Alonso, 16/12/2007

Abril Tamayo Bayés, 05/04/2008

DEFUNCIONS

Carlos Juarez Juarez 18/11/2007

Joan Farreró Ferrer 11/01/2008

CASAMENTS

No n'hi ha

LES
QUADRES
RESTAURANT

c/ Baix, 2
Tel. 972 50 68 91
17469 EL FAR D'EMPORDÀ
www.lesquadres.com

Farmàcia
Núria Marcé

Farmàcia Núria Marcé
Tel. 972 53 40 51
17469 FORTIÀ

Josep Pey Noguera, s.l.
Assessoria Fiscal i Comptable

c/Fossos, 2
17600 Figueres
Tel. 972 50 76 10
Fax. 972 50 76 35
e-mail: josep@jpey.com

c/ Fossos, 2
Tel. 972 50 76 10
Fax. 972 50 76 35
17600 FIGUERES

JORDI JUSCAFRESA i MIR
TOT EN PEDRA, EXCAVACIONS i ENDERROCS

Tel. i fax 972 572 588
Mòbil 630 905 930

E-mail: jusca@navegalia.com

Tel. i fax 972 572 588
Mòbil 630 905 930
e-mail : jusca@navegalia.com

Feri let

Serveis de neteja domèstics

c/ Monturiol, 9, Veinat l'Oliva
Tel. 692 11 42 76 / 692 11 42 77
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

Subministres
EL FAR S. L.

EXPOSICIÓ I VENDA

c/ de la Font, 1
Tel. 972 51 14 08 / 972 51 14 12
Fax 972 51 41 44
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

MASÓ
VILATENIM

Excavacions i serveis agrícoles

c/ Pla de Sant Pau, 1
Tel. 972 50 77 64
Mòbil 659 30 41 87
17484 VILATENIM

TRANSPORTS SÁNCHEZ
677 71 36 76
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

BOADELLA
VALLSMADELLA. S.L.

PROPERA OBERTURA A
LOGIS-EMPORDÀ DE
LES NOVES INSTAL·LACIONS DEL
CONCESSIONARI
ISUZU I KOMATSU

Camí del Roure, 3
Tel. 972 529 247 - Fax 972 529 093
Mòbil 610 471 166
17706 PONT DE MOLINS

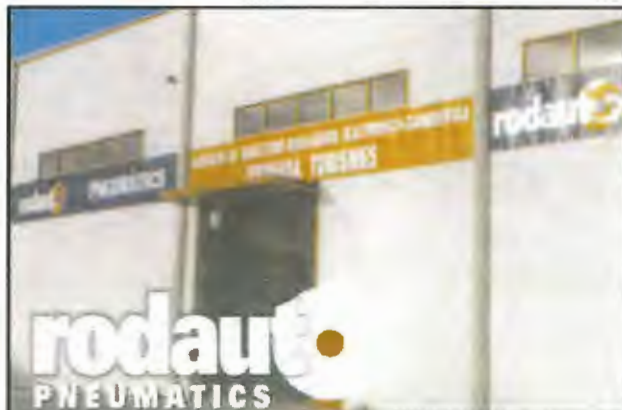

Caixa Girona

Carnisseria
Felix Noguera

Plaça Catalunya, 12
Tel. 972 53 40 86
Tel. 972 53 41 60 (part)
17469 FORTIÀ

Polígon industrial - Ctra. del Far, s/n
Tel. 972 51 61 13 / Fax 972 51 41 08
Tel. 24 hores 639 17 78 76
17600 FIGUERES

TRESILLOS - MOBILIARI - DECORACIÓ

ESPECIALISTES EN TAPISSERIA - SEMPRE MÉS DE 200 MODELS EXPOSATS

Central: Ctra. de Roses, 82
Tel. i fax 0034 972 50 07 49
e-mail: tot-salons@terra.es
www.totsalons.com
17484 VILATENIM

ESTAM

flors i plantes

FLORISTERIA ESTAM
Av. Salvador Dalí, 5
Tel. 972 50 01 69
17600 FIGUERES

JC.

JC.TECNICS

TELECOMUNICACIONS
SEGURETAT
SO - VIDEO - LLUM

c/ Aquari, 20
Tel. i fax 972 51 09 92
17600 FIGUERES

Construccions
Antoni Nuñez Jurado

c/ Fortià, 3
Tel. 972 50 68 25
Tel. 699 08 19 07 / 699 41 91 61
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

GERMANS GALI

TALLER DE REPARACIONS SERVEI DE GRUA PERMANENT

MÒBIL JOAN - 629.86.37.30
MÒBIL NARCÍS - 696.04.73.79

Pol. Ind. El Pla, c/ Cerdanya, 16
Tel. TALLER 972 15 61 23
Part. 972 15 61 96 / 972 25 04 79
17486 CASTELLÓ D'EMPÚRIES

MIQUEL ESPADALÉ
Veïnat l'Oliva
Tel. 606 40 25 54
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

OBRES PIRINAIQUES, S.L.

Apartat de correus 291
Tel. 972 50 27 16 · 902 15 35 18
Fax. 67 41 97
17600 FIGUERES

TRANSTOT

*Servei de
Camió grua
i Bolquet*

Toni Picado
Tel. 650 400 301

c/ Abat Rigau, 24 A
Tel. 650 400 301
17760 VILABERTRAN

SUBIROS

FUSTERIA D'ALUMINI

Crta. de l'Escala al Pont del Príncep
Tel. 972 50 00 85
17600 FIGUERES

PLÀ VERD

VIVERS DE PLANTES

Pla de Sant Pau de la Calçada
Tel. 659 961 008
17600 FIGUERES

C/ Germans Miquel, s/n
Polígon Empordà Internacional
Tel. 972 50 93 41 / Fax 972 67 15 55
info@collverd.com · www.collverd.com
17469 VILAMALLA

La teva botiga d'informàtica

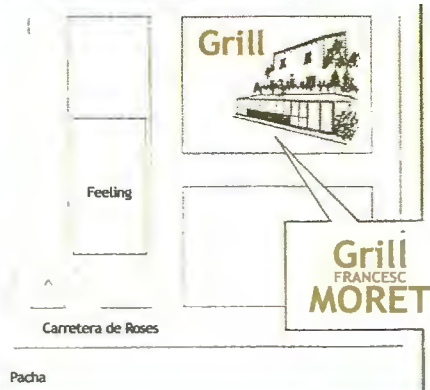
ON24 Online Service, S.L.
C/ Compositor Coll, 1
Tel. 972 51 13 49 / Fax 972 50 97 38
www.on24service.com
17600 FIGUERES

Plaça Palmera, 1
Tel. 972 50 22 21
Fax 972 50 26 11
17600 FIGUERES

Restaurant Els Oliverons
c/ Moles, 1
Tel. 972 67 15 21
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

RESTAURANT I CARNISSERIA CAN MORET
C/ Alsina, 2
Tel. 972 45 35 15
17487 EMPURIABRAVA

CAN RUET, S.L.
AGRICOLA I RAMADERA

CAN RUET
Veinat de l'Oliva
Tel. 972 50 60 01
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

ARDS GRANÉS

Paratge Pla de Mandi Valentí Granés Alsina
Tel. 609 36 20 60 C/ Església, 1
EL FAR D'EMPORDÀ 17474 VILAMACOLU

Bar
Can Pujol

Vila-sacra

Carretera de Roses
17485 VILA-SACRA

Alimentació i queviures

TIBAU

QUEVIURES CAN TIBAU
Plaça Catalunya
17469 FORTIÀ

1 CHIC DE TOT

LENCERIA - TACON ALTO Y PLATAFORMAS - EROTICOS

ROSA ALEJANDRA MORENO
DIRECTORA COMERCIAL

SANT LLATZER, 48
FIGUERES-17600
GIRONA
609 492 311
972 506 231
sandra1chicdetot@hotmail.com

1 CHIC DE TOT
c/ Sant Llätzer, 48
17600 FIGUERES

Ernest Guanter i Roura

Mapels s.a.
TREBALLS AGRICOLES

C/ Comoners de Castella, 37
Tel. 972 50 59 42
Part. 972 51 11 85
VILABERTRAN

PINTEX

Pintura decorativa i Industrial
Taller de lacats i barnissats
Morter monocapa

Albert Casanovas

pintexsc@terra.es

c/ Joan Maragall, 8
Mòbil 608 43 38 23
Tel./Fax 972 55 68 71
CANTALLOPS

